

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21T/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623010022
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2023:5623010022.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom JUDr. Danielom Marciánom na hlavnom pojednávaní 20. 10. 2023 na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, takto

rozhodol:

Obžalovaný

A. B. C. D. E. F., nar. XX. X. XXXX v D. G., trvale bytom X. XXXX XXXX/XXX, D. G.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

dňa 21. 08. 2022, v čase okolo 18.30 hod. búchal na vchodové dvere bytu č. XX na ulici H. XXXX/XX I. D. G., kedy prišla ku vchodovým dverám J. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ulica H. XXXX/XX, D. G., tieto odomkla a chytila kľučku dvier, obvinený A. B. následne prudko buchol do dvier, J. B., nar. XXXX odhodilo k stene a obvinený neoprávnene vošiel dnu do chodby bytu, pričom vytrhol dvere vedúce do kúpeľne a hodil ich na vlastníčku bytu J. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ulica H. XXXX/XX, D. G., ktorá v tom čase prišla do chodby v byte a povedala mu aby vypadol z jej bytu, a keď J. B., nar. XXXX povedala že ide volať políciu, obvinený z bytu ušiel a pri schádzaní dole schodami zakričal „vy dve staré piče, ja vás zabijem“, čím u poškodenej J. B., nar. XXXX, a poškodenej J. B., nar. XXXX, vzbudil dôvodnú obavu o ich život a zdravie,

t e d a

neoprávnene vnikol do obydľia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (násilím) a inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,

č í m s p á c h a l

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona

Z a t o s a

o d s u d z u j e:

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obvineného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podala 19. 1. 2023 na Okresný súd Liptovský Mikuláš obžalobu na A. B. pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, ktorý právne kvalifikovala ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, pretože dospela k záveru, že obžalovaný A. B. neoprávnene vnikol do obydlija iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (násilím) a inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu.

Súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal nasledovné dokazovanie.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pri postupe podľa § 257 Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný zo skutku, kladeného mu za vinu v obžalobe a následne vo veci odoprel vypovedať.

Na návrh prokurátorky bola na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o výpovedi obžalovaného z 11. 10. 2022 (č. I. 8 - 9), v rámci ktorej obžalovaný uviedol, že 21. 8. 2022 bol spolu s D. G. a jej deťmi v RGB v Liptovskom Mikuláši v Handy - Dandy, kde boli asi do 16.00 hod. alebo 17.00 hod. Potom šiel D. odprevadiť domov a tiež šiel domov. Doma bol zhruba 5 minút, keď mu D. s plačom volala, že jej doma zas robia zle, aby prišiel po ňu. Obžalovaný šiel k bytovke, kde býva D. G., a keďže boli dvere do bytovky otvorené, vošiel do vchodu, išiel hore schodmi a keď prišiel k dverám bytu, tak začal na ne búchať a kričal, aby D. pustili, a nech jej nerobia zle, ani deťom. Za chvíľu sa otvorili dvere, D. pritom kričala, plakala a jej mama mu povedala, aby sa do toho nestaral, aby išiel preč, lebo zavolá policajtov. Obžalovaný na ňu kričal, prečo neprestane týrať svoje deti a či to má on riešiť s políciou, a aby prestali D. robiť. Obžalovaný pritom zdôraznil, že do bytu nevošiel, kričal len pri dverách a keď mu matka D. povedala, že má ísť preč, tak sa otočil a šiel dole schodmi, pričom im len zakričal niečo ako : „vy kurvy pojebané“. Potom odišiel von pred bytovku a za ním potom prišla aj D.. Obžalovaný jej povedal, že nechce mať problémy, že ide domov. Obžalovaný vypovedal, že vie o tom, že spolu s D. a jej mamou býva v tomto byte aj ich stará mama, obidve majú meno J., pričom podľa jeho vedomostí mama má približne 40 rokov a stará matka približne 60 rokov. Ďalej tam bývajú tiež dve D. deti, K., ktorá má 4 roky a K., ktorá má asi 2 - 3 roky. Obžalovaný poprel, že by vytrhol dvere v kúpeľni a hodil ich na starú matku D. G. a nevedel povedať, či kopol do nejakej taburetky. Vedel len, že majú na chodbe nejaké veci, no už nevedel presne aké. Na záver dodal, že mu je ľúto, že to takto dopadlo, že sa hádajú. On nechcel nikomu ublížiť a ani nikomu neublížil. Rodina im bráni vo vzťahu s D., jej matka má voči nemu výhrady.

Svedkyňa - poškodená J. B., nar. v roku XXXX, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že je starou matkou bývalej priateľky obžalovaného - D. G., pričom v predmetný dňa bola s deťmi v izbe, v obývačke a keď počula krik, prešla do chodby. Jej dcéra otvorila dvere, do bytu vošiel obžalovaný, pričom vnučka D. s ním chcela odísť preč. Avšak obžalovaný pritom kričal a ako svedkyňa vošla do chodby vytrhol kúpeľňové dvere a hodil ich na svedkyňu. Dcéra svedkyne mu povedala, že zavolá políciu, na čo obžalovaný reagoval tak, že vyšiel z chodby von a začal vykrikovať : „Vy dve staré piče, ja Vás zabijem“. Obžalovaný tiež zhodil taburetku, ktorá sa nachádzala pred vchodovými dverami na chodbe. Svedkyňa sa ho pritom bála. Svedkyňa si nevedela spomenúť, čo kričal keď bol obžalovaný v byte. Zapamätala si len to, čo kričal, keď odchádzal, že ich zabije. Dcéra mu nadávala, svedkyňa však nie. Keď hádzal po svedkyňi dvere, vtedy sa bála o svoj život. Dovtedy pritom s obžalovaným nič nemala. Vnučka sa s obžalovaným kamarátila asi rok, pričom jej dcéra mala výhrady voči tomuto vzťahu. Obžalovaný bol v byte asi 70 až 80 cm, prišiel o 18.30 hod. Celé to netrvalo to dlho, odkedy ho pustili dnu, tak zhruba 10 až 15 minút.

Svedkyňa - poškodená J. B., nar. v roku XXXX, matka D. G., bývalej priateľky obžalovaného na hlavnom pojednávaní vypovedala, že jej dcéra pôvodne vôbec nemala ísť s obžalovaným, ale s otcom jedného z jej maloletých detí, D. ju však oklamala a išla s obžalovaným. Keď prišla domov začali sa s dcérou hádať, pretože svedkyňa zistila, že bola s obžalovaným. Svedkyňa bola kvôli tomu nahnevaná, pretože obžalovaný nemal dobrý vplyv na D.. Po tom, ako sa kvôli tomu začali hádať, D. chcela odísť z bytu, avšak keďže byt sa zamyká kvôli deťom a D. sa nevedela dostať von, zavolała obžalovanému, že ju nechcú pustiť. Potom ako obžalovaný prišiel, začal búchať na dvere bytu a súčasne s ním pritom svedkyňa telefonovala. Keď mu otvorila dvere, tak obžalovaný pritom tak drgol do dverí, že ju odvalilo, zložila telefón a začali sa hádať. Obžalovaný kričal, že majú D. pustiť von. Svedkyňa vypovedala, že ju nedrží a potom do tohto prišla jej mama s tým, že, čo to je za krik, pričom obžalovaný vytrhol vtedy dvere a hodil ich na matku svedkyne. Svedkyňa obžalovanému povedala, že ide po mobil a zavolá políciu, na čo on začal utekať. Obžalovaný tiež kopol do taburetky stojacej pred dvermi, ešte skôr, ako vošiel, až tak, že táto odletela smerom do bytu. Obžalovaný potom ako vošiel do bytu, tam bol najmenej meter vo vnútri od dverí, v chodbe, a keď mu svedkyňa povedala, že zavolá políciu, a on utiekol, tak pritom vykrikoval, že ich zabije, že sú staré kurvy, piče, že ich zabije. Svedkyňa sa ho bála, pretože to nebolo po prvýkrát, čo sa v okolí bytovky s D. vadili, a aj sedia už na neho volali políciu. Svedkyňa nahnevalo to, že obžalovaný hodil dvere na jej matku. Svedkyňa mu pri hádke tiež nadávala. Už len preto, ako ťkol D., mu to nikdy neodpustí, pretože chodila domov modrá ako slivka.

Svedkyňa D. G., bývalá priateľka obžalovaného na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v predmetný deň boli aj s jej deťmi v detskom kútiku v Handy - Dandy, kde boli asi dve hodiny. Obžalovaný ich potom odprevadil domov a šiel domov. Ako svedkyňa prišla domov, začala na ňu mama kričať, prečo berie deti, keď ide s ním a bola nahnevaná, že bola s ním, pretože nechcela, aby boli vo vzťahu. Kvôli tomu sa už doma hádali asi rok. Svedkyňa si však stále presadzovala svoje, a dúfala, že obžalovaný sa zmení, že sa všetko zmení, stále sa však hádali. Mama svedkyňu často vyhadzovala z domu, keď prišla domov dobitá po tom, ako ju zbil obžalovaný. Uvedeného dňa svedkyňa, po hádke s matkou zavolała obžalovanému, aby si všetci sadli ku stolu a rozprávali sa. Obžalovaný neprišiel z vlastnej vôle, ale pretože ho to trápilo. Svedkyňa poukázala na to, že kvôli tým hádkam už bola aj na psychiatrii. Ako svedkyňa začula búchanie na dvere, chcela obžalovanému otvoriť, avšak matka jej to zakázala. Po určitom čase, ako obžalovaný ďalej búchal, sa mu rozhodli radšej otvoriť a následne sa strhla mela. Po otvorení dverí obžalovaný vošiel do bytu, avšak svedkyňa uviedla, že si nepamätá, že by jej mamu pritom nejako odhodilo, následne však spresnila, že to bolo preto, že sa tam vtedy nepozerala, pretože ju držala stará mama. Videla však, že obžalovaný vytrhol dvere z pántov a hodil ich smerom na starú mamu a pritom svedkyňa strašne kričala a revala. Potom si už svedkyňa spomenula len na to ako obžalovaný odchádzal, pretože stará mala alebo mama povedala, že idú volať policajtov. Taburetka bola pred dverami, obžalovaný do nej kopol, a táto preletela cez chodbu dovnútra bytu. Dvere obžalovanému otvorila jej mama, pretože stará mama ju držala. Obžalovaný vstúpil asi dva kroky do bytu, a z toho miesta vybral dvere, ktoré hodil na starú mamu. Stará mama mu povedala, že je feťák, a že má vypadnúť, lebo zavolá políciu, na čo obžalovaný utekal z bytu. Pri odchode však zakričal niečo akože : „Vy dve piče alebo kurvy, ja Vás zabijem“. Svedkyňa celý čas držala stará mama, ona chcela potom tiež z bytu odísť, ale na nič ďalšie si už nespomína, pretože bola pod vplyvom drog. Svedkyňa uviedla, že tiež v rámci prvej výpovede v prípravnom konaní 19. 10. 2022 bola pod vplyvom drog, a navyše vtedy bola ešte vo vzťahu s obžalovaným, ktorého preto chcela chrániť. Neskôr drogy prestala brať, a pri druhej výpovedi 28. 11. 2022 už pod vplyvom drog nebola, pričom pravdivá je tá druhá výpoveď z prípravného konania, z 28. 11. 2022. Pri prvej výpovedi 19. 10. 2022 nehovorila pravdu v tej časti, kde hovorila o tom, že obžalovaný nevstúpil do bytu, že sa obžalovaný nevyhrážal zabitím jej mame a starej mame a keď hovorila, že ona a nie obžalovaný vytrhol tie dvere. Svedkyňa totiž pri prvej nepravdivej výpovedi chcela chrániť obžalovaného, pretože vedela, že je v podmienke. Neskoršiu zmenu v jej výpovediach spôsobilo to, že prestala brať drogy, uvedomila si, že sa nechce kvôli obžalovanému dopustiť krivého svedectva, keďže na prvé miesto vo svojom živote chce dať svoje deti, chce zmeniť svoj život.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu z 21. 8. 2022 (v spojení s príslušnou fotodokumentáciou) súd zistil, že 21. 8. 2022, bola v byte na adrese H. XXXX/XX, D. G. vykonaná obhliadka, za prítomnosti poškodenej J. B., nar. XXXX, v rámci ktorej bolo zistené, že miesto činu sa nachádza na X. A., I. B. L. XX, vstupné dvere sú bez viditeľného poškodenia, uzavreté, po vstupe do chodby, naľavo sú šatníkové skrine, napravo je hneď za dverami záchod, za nepoškodenými uzatvorenými dverami a vedľa sú opreté nepoškodené dvere, ktoré sú zosadené a medzi opretými dverami a záchodom je vstup do kúpeľne. Na zemi vo vstupe sa nachádzala hnedá taburetka, zhodená na boku.

Z odpisu registra trestov na obžalovaného (č.l. 48) súd zistil, že obžalovaný v ňom má celkovo 4 záznamy, a to ohľadne trestného rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 22. 03. 2012, sp. zn. : 2T/35/12, právoplatného 11. 4. 2012, kedy išlo o odsúdenie pre trestný čin podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok a 4 mesiace (do 11. 8. 2013), za súčasného uloženia povinnosti nahradiť poškodenému škodu s poznámkou, že výkon trestu bol k 2. 1. 2013 odpustený amnestiou, s účinkami zahľadania, teda že na páchatela sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Ako ďalší záznam je uvedený rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 29. 4. 2013, sp. zn. : 2T/40/13, ktorý nadobudol právoplatnosť 29. 04. 2013, kedy išlo o odsúdenie pre trestný čin podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pričom mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 8 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky (do 29. 04. 2015), za súčasného uloženia probačného dohľadu a obmedzenia zákazu požívania návykových látok, pričom výkon tohto trestu mu bol nariadený 7. 12. 2014, v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, avšak 6. 2. 2020 ,u bola zmenená väznica na minimálny stupeň stráženia, a následne 24. 5. 2021 bol rozhodnutím Okresného súdu Trenčín sp. zn. : 6Pp/86/2021, z výkonu trestu podmiennečne prepustený, kedy súd mu určil skúšobnú dobu v trvaní 3 roky. Ďalej je tam ako tretí v poradí uvedený záznam týkajúci sa rozsudku tunajšieho súdu z 12. 8. 2014, sp. zn. : 3T/81/14, ktorý nadobudol právoplatnosť 12. 8. 2014, kedy išlo o odsúdenie pre trestný čin podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona (obzvlášť závažný zločin), kedy bol obžalovaný odsúdený na nepodmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 8 mesiacov, v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a uložením ochranného dohľadu v trvaní 1 rok, pričom trest bol vykonaný 25. 5. 2022 a súčasne mu bolo uložené ústavné ochranné protitoxikomanické liečenie, od výkonu ktorého však bolo upustené 6. 4. 2020, pričom následne sa tam uvádza poznámka, že výrok o treste z tohto rozsudku bol zrušený. Ako posledný je uvedený záznam o rozsudku Okresného súdu Ružomberok z 20. 10. 2014, sp. zn. : 1T/81/14, ktorý nadobudol právoplatnosť 20. 10. 2014, kedy bol obžalovaný odsúdený pre trestné činy podľa § 212 ods. 1 a § 194 ods. 1 Trestného zákona na nepodmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, s poznámkou o vykonaní trestu 9. 4. 2021, ako aj poznámkou, že uložený trest je súhrnný a trest, uložený rozsudkom tunajšieho súdu z 12. 8. 2015, sp. zn. : 3T/81/14 bol zrušený.

Z lustrácie obžalovaného v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov MS SR (č. I. 54 spisu) súd zistil, že v ňom nemá žiaden záznam.

Obžalovaný sa ku stíhanému skutku nepriznal. V prípravnom konaní poprel jeho spáchanie, keď uviedol, že do bytu nevstúpil, dvere z kúpeľne nevytrhol a nehodil na starú matku a ani sa nevyhrážal zabitím poškodeným J. B., nar. XXXX a J. B., nar. XXXX, pripustil len určitú hádku v záujme ochrániť svojej priateľky D.. Na hlavnom pojednávaní po vyhlásení o nevine, odmietol ďalej vo veci vypovedať, a preto bola na návrh prokurátorky prečítaná jeho vyššie uvedená výpoveď z prípravného konania. V rozpore s touto výpoveďou obžalovaného z prípravného konania sú však výpovede svedkýň - poškodených J. B., nar. XXXX a J. B., nar. XXXX, ako aj svedkyne D. G., ktoré všetky tri v podstate zhodne vypovedali, že obžalovaný po otvorení dverí vstúpil do bytu, pri hádke vytrhol kúpeľňové dvere z pántov, hodil ich na prichádzajúcu J. B., nar. XXXX a po oznámení zo strany poškodenej J. B., nar. XXXX, že ide volať políciu z bytu utiekol, pričom utekajúc zakričal, že obe poškodené zabije. Výpoveď poškodených svedkýň, ako aj svedkyne D. G., podporujú aj zistenia, vyplývajúce z ohľadky miesta činu, kde sa v uvedený deň nachádzali kúpeľňové dvere, vytrhnuté z pántov, opreté o stenu a zhodená taburetka, ktoré dôkazy nepriamo potvrdzujú skutkovú verziu vyplývajúcu z výpovedí týchto troch svedkýň. Jediným dôkazom, ktorý bol v rozpore so všetkými ostatnými vykonanými dôkazmi bola výpoveď obžalovaného, avšak túto súd vyhodnotil ako nedôveryhodnú, pretože ju považoval za účelovú a motivovanú snahu obžalovaného vyhnúť sa trestu a preto jej neuveril.

K obhajobe obžalovaného, v ktorej poukazoval na zásadnú zmenu vo výpovediach svedkyne D. G., čo ju malo podľa neho ako svedkyňu robiť nedôveryhodnou, avšak súčasne pritom požadoval, aby súd prihliadol na jej prvú výpoveď, súd uvádza, že svedkyňa D. G. túto zmenu vo výpovediach logickým a dôveryhodným spôsobom vysvetlila, keď uviedla, že pri pôvodnej výpovedi z 11. 10. 2022 bola ešte vo vzťahu s obžalovaným a dúfala, že sa zmení, a preto mu chcela pomôcť, keďže vedela, že bol v podmienke a tak vtedy nehovorila pravdu, avšak potom, ako prestala brať drogy a rozišla sa s obžalovaným a zmenila svoj postoj k životu, kedy na prvé miesto začala klásť svoje deti a nechcela sa kvôli nemu ďalej dopúšťať krivej výpovede zmenila svoju výpoveď spôsobom, akým vypovedala 28. 11.

2022 a následne na hlavnom pojednávaní 17. 10. 2023. Navyše, ak by aj súd vzhľadom na rozpory vo výpovediach vyhodnotil výpoveď svedkyne D. G. za nedôveryhodnú, čo by viedlo k jej nepoužiteľnosti v tomto konaní, stále by bol obžalovaný usvedčovanými ostatnými vykonanými dôkazmi.

K obhajobe obžalovaného, že poškodená J. B., nar. XXXX mala mať podľa svojej výpovede dôvodnú obavu o život, nie pre vyhrážky obžalovaného, ale pre hodenie dverí, a že poškodená J. B., nar. XXXX mala mať podľa svojej výpovede zase dôvodnú obavu o život, kvôli tomu, že obžalovaný bil jej dcéru D. G., a nie pre vyhrážky obžalovaného súd uvádza, že táto argumentácia je irelevantná, pretože pre naplnenie znakov skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona sa nevyžaduje, aby u poškodeného reálne aj vznikla dôvodná obava o život, ale postačuje, aby takéto vyhrážky bola u poškodeného objektívne spôsobilé takúto dôvodnú obavu vyvolať (a preto to ani nebolo potrebné osobitne dokazovať, či u poškodených v dôsledku týchto vyhrážok obžalovaného takéto obava reálne vznikla), čo mal súd (objektívnu spôsobilosť vyvolať dôvodnú obavu) za preukázaných okolností stíhaného skutku (vrátane hodených dverí na jednu z poškodených), a tiež s prihliadnutím na trestnú minulosť obžalovaného za naplnenú.

K návrhu obžalovaného na vypočutie svedkov - susedov M., ktorí mali dosvedčiť ako sa k nemu D. G. zle správala, keď bol na návšteve v jej bytovke, súd uvádza, že tento dôkazný návrh odmietol pre irelevantnosť okolnosti, ktorá sa ním mala preukázať, pretože otázka vzťahu medzi svedkyňou D. G. a obžalovaným, ktorá svedkyňa nepatrí medzi poškodené v tomto konaní je pre túto vec bezvýznamná, a navyše vôbec nesúvisí so skutkom, pre ktorý je obžalovaný stíhaný v tejto veci.

Na základe takto vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, vrátane vysporiadania sa s uvedenou obranou obžalovaného mal súd za preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku uvedeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný týmto skutkom naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona, ako aj všetky znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, ktoré oba trestné činy teda boli spáchané v jednočinnom súbehu. Súd pritom v konaní nezistil žiadnu okolnosť vylučujúcu protiprávnosť činu obžalovaného.

Subjektom oboch trestných činov môže byť ktokoľvek (tzv. všeobecný subjekt), preto možno mať túto podmienku u obžalovaného za naplnenú. Súd pritom u obžalovaného nezistil žiadnu okolnosť vylučujúcu jeho trestnú zodpovednosť.

Z hľadiska objektívnej stránky sa obžalovaný dopustil prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona konaním spočívajúcim v tom, že neoprávnene (bez dovolenia poškodených) vnikol do obydla iného (poškodených), pričom čin spáchal závažnejším spôsobom konania (násilím), čím došlo k následku spočívajúcim v porušení záujmu spoločnosti na ochrane obydla poškodených, pričom medzi týmto konaním a následkom bola jednoznačná príčinná súvislosť. Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovaný dopustil konaním spočívajúcim v tom, že sa vyhrážal inému (poškodeným) takým spôsobom, že to (objektívne) mohlo vzbudiť u týchto osôb dôvodnú obavu o svoj život, čím toto konanie malo za následok ohrozenie záujmu spoločnosti na ochrane života, pričom aj medzi týmto konaním a následkom bola zistený jednoznačný kauzálny nexus.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku, tak obžalovaný sa oboch trestných činov dopustil úmyselne, a to vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože vedel, že môže takýmto svojím konaním porušiť, resp. ohroziť uvedené záujmy spôsobiť, a takéto následky týmto konaním chcel spôsobiť. Ako motív (pohnútku) konania obžalovaného súd ustálil snahu obžalovaného chrániť vtedajšiu priateľku D. G., žijúcu v spoločnej domácnosti s oboma poškodenými.

Objektom prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona je obydle a objektom prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona život ako hodnoty, ktoré považuje spoločnosť za potrebné chrániť, pričom konaním obžalovaného došlo do zásahu oboch týchto záujmov spoločnosti.

Pri prečine porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona je trestná sadzba trestu odňatia slobody stanovená v rozsahu 1 až 5 rokov a pri prečine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona v rozsahu až na 3 roky.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného mal súd preukázané záznamy o štyroch odsúdeniach pre rôznu trestnú činnosť, na základe čoho dospel k záveru, že nie je možné u obžalovaného konštatovať poľahčujúcu okolnosť riadneho života podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, a keďže dva odsúdenia nemal obžalovaný ešte zahladené, musel súd konštatovať aj existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (predchádzajúce odsúdenie obžalovaného.) Súd ďalej zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (spáchanie viacerých - dvoch trestných činov jedným stíhaným skutkom.) Žiadne ďalšie poľahčujúce, či priťažujúce okolnosti súd nezistil.

Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami (v pomere 2 : 0) súd podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona musel zvýšiť o jednu tretinu dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby pri prísnejšie trestnom čine (z uvedených dvoch trestných činov) podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, t. j. hornú hranicu trestnej sadzby prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona ustanovenej v rozsahu 1 až 5 rokov, ktorá dolná hranica sa po takejto úprave zvýšila na 2 roky a 4 mesiace.

Následne v rámci takto upravenej trestnej sadzby (2 roky a 4 mesiace až 5 rokov) následne súd zvažoval konkrétnu výmeru trestu odňatia slobody, pričom prihliadal na nasledovné zistené osobitné okolnosti rozhodujúce pre určenie výmeru trestu podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona. Súd prihliadol na okolnosť týkajúcu sa spôsobu spáchania činu a jeho následkov, spočívajúcu v tom, že konaním obžalovaného nevznikla škoda, resp. žiadne iné nenapraviteľné následky, a že nakoniec aj samotné poškodené dodatočne na hlavnom pojednávaní deklarovali, že obžalovanému odpustili a keby to bolo možné, zobrali by trestné oznámenia späť. Súd ďalej prihliadol aj na okolnosť, že obžalovaný sa dopustil uvedeného konania v snahe brániť svoju vtedajšiu priateľku D. G.. Na základe týchto osobitných okolností tak súd vymeral obžalovanému trest pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, t.j. vo výške 2 rokov a 5 mesiacov.

Pri úvahách o druhu trestu súd vychádzal z toho, že obžalovaný sa dopustil stíhaného skutku v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody rozhodnutím Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 6Pp/86/2021, ktorá bola určená v trvaní 3 roky, (plynula od 24. 05. 2021), a preto podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona neprichádzal do úvahy podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom (podľa § 51 ods. 1 v spojení s § 49 ods. 1 Trestného poriadku), a keďže vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného (vrátane skutočnosti opakovaného výkonu nepodmieneného trestu), ako aj pre nenaplnenie ostatných predpokladov neprichádzala do úvahy aplikácie iného (alternatívneho) druhu trestu, súd musel rozhodnúť o uložení nepodmieneného formy trestu odňatia slobody, ktorá jediná už môže u obžalovaného naplniť účel trestu.

Vzhľadom na to, že obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním uvedených trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, zaradil súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na to, že od hlavného pojednávania 19. 9. 2023, vrátane (ktoré bolo odročené hneď po jeho začatí pre neprítomnosť svedkyne D. G.) obžalovaný prichádzal na súd len v sprievode obhajcu JUDr. Jaroslava Kiapeša (bez dovtedajšieho obhajcu JUDr. Dušana Jančího), pričom na hlavnom pojednávaní 17. 10. 2023, kedy bol obžalovaný súdom vyzvaný, aby sa vyjadril k otázke svojich obhajcov uviedol, že zmenil obhajcu z JUDr. Dušana Jančího na JUDr. Jaroslava Kiapeša, avšak doteraz JUDr. Dušanovi Jančímu nedoručil ukončenie plnej moci, hoci to mal v úmysle, musel mať súd za to, že má obžalovaný aj naďalej dvoch obhajcov, pričom však keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní 17. 10. 2023 vyjadril výslovný súhlas s konaním tohto hlavného pojednávania v neprítomnosti jeho druhého obhajcu JUDr. Dušana Jančího, súd tak rozhodol podľa § 252 ods. 4 druhej vety Tr. Poriadku o vykonaní tohto hlavného pojednávania v neprítomnosti druhého obhajcu JUDr. Dušana Jančího.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. Odvolanie môžu podať :prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.